

ת"פ 61996/12/13 - מדינת ישראל נגד א' מ'

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 61996-12-13 מדינת ישראל נ' מ'

בפני	כב' השופטת רקפת סגל מוהר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	א' מ'

החלטה

רקע

בתאריך 31.12.13 הוגש כנגד הנאשם כתב אישום המייחס לו עבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977. הנאשם מואשם בכך שביום 5.11.13 בסמוך לשעה 21:00, בביתו שברח' ***** 12 ב******, הוא איים על אשתו באמרו: **"אני אקבור אותך ואת הבת שלך"** וזאת על רקע ויכוח שפרץ קודם לכן בינו לבין בתו על רקע סגנון לבושה של הבת ובשל העובדה שהאם צידדה בבתה במסגרת אותו ויכוח.

בקשת ב"כ הנאשם לעיכוב ההליכים בתיק זה נדחתה על ידי היועץ המשפטי לממשלה ועתה מבקש הוא כי אקבע שמעשהו של הנאשם הינו מעשה קל ערך החוסה בצל הסייג של "זוטי דברים" הקבוע בסעיף 34ז לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

טיעוני הצדדים

ב"כ הנאשם אשר אינו חולק על עובדות כתב האישום, טוען כי דברי הנאשם נאמרו מתוך תחושה של עלבון ותסכול שכן בתו ואשתו ביטלו את דבריו והוא חש כי הן מזלזלות בו. בנוסף לזה - כך לדבריו, מאז הארוע נשוא כתב האישום עלתה מערכת היחסים בין הנאשם ואשתו על שרטון והם נפרדו. עוד טוען הנאשם כי אף האשה אישרה בחקירתה במשטרה כי הוא אינו אדם אלים וכי אין היא חשה מאוימת מפניו.

לתמיכת טענות אלה הציג בפני ב"כ הנאשם אסופת החלטות שניתנו על ידי בתי משפט שונים, במקרים בהם הואשמו נאשמים בעבירות איומים על בנות זוגם - כך, בת"פ (כפר סבא) 51446-06-14 **מדינת ישראל נ' מושייב** קבע בית המשפט כי אמירת הנאשם לפיה הוא **"מוכן לשבת בכלא ובלבד שאשתו תיוותר עגונה"**, איננה עולה כדי עבירת איומים ואף לו היתה נחשבת ככזו, הרי שלטעמו מדובר בנסיבות המהוות "זוטי דברים"; בת"פ 33926-04-11 (רחובות) **מדינת ישראל נ' שמעון** קבע בית המשפט כי נאשם שהכחיש כי איים על אשתו ואמר לה ש"אם אכן איים עליה אזי

יקרה לו משהו ואם לא - שאלוהים ייקח אותה ליד אמה שנפטרה, לא ביצע עבירת איומים; בת"פ (י-ם) 27885-11-10 **מדינת ישראל נ' פלוני** קבע בית המשפט כי נאשם שאמר לאשתו **"לא אכפת לי להכנס לכלא כל החיים שלי, אני יודע איפה גרים המשפחה שלך..."** צריך להנות מן ההגנה של "זוטי דברים" שכן יש לבחון את דבריו אלה על רקע נסיבותיו של הארוע שארע בין בני זוג המצויים ב"קרב גירושין מר ורווי אינטרסים"; בע"פ (מחוזי מרכז) 39031-05-12 **חננאל נ' מדינת ישראל** קבע בית המשפט כי הנאשם שהורשע בעבירת איומים לאחר שהוכח כי אמר לאשתו במהלך ויכוח: **"אני אתן לך אגרוף"** ונקבע כי לא אמר לה שיהרוג אותה כפי שטענה כנגדו המאשימה מלכתחילה, זכאי להנות מן הסייג של "זוטי דברים", הן משום שמדובר היה באלימות מילולית ברף הנמוך (איים שיתן לה אגרוף ולא מעבר לכך) והן מפני הרקע לאמירה זו (ויכוחים ואיומים הדדיים בין בני הזוג לאורך שנים); בע"פ (מחוזי מרכז) 30256-02-14 **איניאו נ' מדינת ישראל** קבע בית המשפט כי הנאשם שהורשע בתקיפת בתו לאחר שהוכח כי **צבט אותה**, זכאי היה להגנת "זוטי דברים".

מנגד טוענת המאשימה כי נסיבות הארוע נשוא כתב האישום בתיק זה מחייבות את המשך ניהול ההליך הפלילי, שכן האמירה: **"אני אקבור אותך ואת הבת שלך"** יש בה כדי להטיל מורא בלב השומע והעובדה שהמתלוננת חזרה בה מתלונתה אין בה כדי להמעיט מחומרת המעשה.

המאשימה מוסיפה וטוענת כי העובדה נשים המאוימות על ידי בני זוג חוזרות בהן מתלונותיהן חדשות לבקרים על רקע הרצון בשלום בית, אין בה כדי להמעיט מחומרת המעשה וכי במקרה זה חזרה האשה והדגישה בעדות שמסרה למשטרה כי הארוע ארע אך הסבירה כי החליטה לחזור בה מן התלונה לאחר שבהתייעצות עם בני משפחתה, הגיעה למסקנה כי היא אינה רוצה להרע לו.

המאשימה מציינת כי עברו של הנאשם אמנם נקי אך לדברי המתלוננת לא היתה זו הפעם הראשונה בה הוא נקט באלימות כלפיה וכלפי בני משפחתו האחרים.

לתמיכת עמדתה מסתמכת המאשימה על הפסיקה הקובעת כי **"יש לעשות הבחנה בין עמדת המתלונן באשר להמשך קיומו של הליך פלילי לבין החובה לפעול במסגרת הליך פלילי מקום בו נתמלאו במעשה כל יסודות העבירה ומעשה העבירה הצמיח ולו מידה מינימלית של סכנה לציבור"** (ע"פ 2392/08 מדינת ישראל נ' אירני).

דין והכרעה

סעיף 34 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 שכותרתו **"זוטי דברים"** קובע כי: **"לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה, אם, לאור טיבו של המעשה, נסיבותיו, תוצאותיו והאינטרס הציבורי, המעשה הוא קל ערך"**. הסייג של "זוטי דברים" מותנה בקיומם של ארבעה תנאים מצטברים: טיב המעשה, נסיבותיו, תוצאותיו והאינטרס הציבורי.

לטעמי, תוכן האיום שהשמיע הנאשם, ממקם אותו ברף הגבוה של עבירת האיומים, שכן הוא איים על כי "יקבור" הן את אשתו והן את בתו.

נסיבות הארוע והרקע לו כפי שהם מתוארים בכתב האישום וכפי שתוארו על ידי ב"כ המאשימה בתגובתה לבקשת ב"כ הנאשם מלמדות הן על אוירה טעונה בה היו שרויים הנאשם אשתו ובתו במועד הארוע עצמו והן על רקע של התנהגות

אלימה מסוימת שלו כלפיהן בעבר (הגם שעברו נקי).

אף אם אקבל את טענת ב"כ הנאשם לפיה אשת הנאשם ובתו לא באמת חששו לחייהן בעקבות איומו הנ"ל, הרי שמבחינת האינטרס הציבורי, המהווה - כך על פי הפסיקה - את התנאי המכריע לתחולת הסייג של "זוטי דברים" (ר' ע"פ 807/99 **מדינת ישראל נ' עזיזיאן**; ע"פ 7829/03 **מדינת ישראל נ' אריאל הנדסת חשמל**), עלי לשאול את עצמי האם מדובר במעשה שהצמיח מידה מינימלית של סכנה לציבור.

על כך אשיב כי דעתי היא שבמצב דברים בו מאיים אבי משפחה על רעייתו כי "יקבור" אותה ואת בתם המשותפת, לא יהא זה נכון לומר כי מדובר בפגיעה פעוטה ולא משמעותית בערכים החברתיים העומדים בבסיס עבירות האלימות והאיומים במשפחה, דהיינו שמירה על התא המשפחתי מפני אלימות פיזית ומילולית וזכות האדם לשלמות גופו ולשמירה על כבודו בעיקר מצד מי שהוא בן או בת זוגו או הורה.

בהקשר זה אפנה לדוגמא אל החלטת בית משפט השלום בירושלים בת"פ 51060-10-13 **מדינת ישראל נ' עמר** בו הואשם הנאשם בעבירת איומים כלפי אשתו. במקרה זה קבע בית המשפט ש: **"אין לומר כי מדובר במעשה קל ערך, זאת לנוכח טיבם של דברי האיומים שהשמיע לכאורה הנאשם. נסיבות המקרה והאינטרס הציבורי הדורש הגנה יתירה בתקופה בה האלימות בכלל וכנגד נשים בפרט גואה, אינם מאפשרים להקל ראש בעבירות נשוא כתב האישום"** וכן לת"פ (שלום אילת) 47527-11-12 **מדינת ישראל נ' כמאל אבו רומי** בו מדובר היה בנאשם שאיים על אשתו ובנו. במקרה זה כתב כב' השופט י. טופף כך: **"אין בלבי ספק כי יש באמירת הדברים פוטנציאל ממשי להטלת מורא, פחד או אימה מפני רעה צפויה, אף אם נאמרו בעידנא דריתחא..."**.

בע"פ (מחוזי חיפה) 745/05 **מדינת ישראל נ' שלמה חדד** קבל בית המשפט את ערעור המדינה על פסק דינו של בית משפט השלום אשר קבע כי קשה למצוא איום בדברים שאמר הנאשם למתלוננת - **"אני אהרוג אותך"** או **"אני אזיין אותך"**, מאחר שדברים אלה נאמרו בלהט ויכוח וקטטה שהיו בין השניים. בפסק הדין בערעור כתבו שופטי בית המשפט המחוזי כך:

"סבורים אנו כי איום במילים אלו מהווה איום אשר עלול להפחיד כל אדם רגיל,

אפילו אם המילים נאמרו בעידנא דריתחא ובתגובה לדבריה או התנהגותה של

המתלוננת...".

סוף דבר

מפני כל הנימוקים שלעיל, הנני מחליטה לדחות את טענת ב"כ הנאשם בדבר תחולת סייג של "זוטי דברים" על המקרה נשוא תיק זה ומורה כי **הנאשם ישיב לכתב האישום ביום 31.12.14 בשעה 10:00**.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים בדואר ותעדכן את יומני בקביעת המועד הנ"ל.

ניתנה היום, י"א כסלו תשע"ה, 03 דצמבר 2014, בהעדר
הצדדים.